

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Ser[mo] i.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

qui p̄mos accubit⁹ eligeret dicit ad illos lūtarie exalteabis. Cyrill⁹. Hoc dī fīm. dī
Lū inuitat⁹ fueris. Tē. Ubi tria nobis in iūnū iudiciū nō fīm hūanā cōsuetudinē fī
sinuantur s̄ideranda.
Primū: ē vanitas t̄pāl ambitiōis.
Scđm: ē vtilitas spūal hūiliatiōis.
Tertiū: ē eq̄tas final retributiōis.
Primū igf⁹ Tē. Uli di. Lū inuitatus fue
ris ad nu. n̄ dis. in p̄io lo. ne forte ho no ra
te sit inuita. ab illo z venies q̄ te z illū in/
uitauit dicat ti. Dā huic locū: z incipias
cū rubore nouissimū locū tenere. p̄s. Uli
di impū supexaltatū z eleuatū sic cedros
libani: trāsiui et ecce nō erat: q̄slui eūr nō
ix̄ Et in mult̄ alijs q̄ p̄p̄ suā supbia deie
est inuit⁹ loc⁹ ei⁹. **S**cđo p̄pon⁹ vtilis
tas spūalis hūiliatiōis: cū dicit. Sz cūvo
car⁹ fueris ad nup. yader recū. in no. loco
vt cū venerit q̄ te inuitauit dicat tibi. A/
mice ascēde supius. Et tūc erit tibi glā
corā simul discubentib. Chr̄yo. Jubet
nos dñs in ultimo loco recubere nō soluz
vt corpe in nouissimo loco iaceam⁹: Sz ēt
aio: vt nouissimos nos eēdīm iuacemis
Sine cā em loco se hūiliat q̄ corde se p̄e/
fert. Notādū āt q̄ h dñs n̄ intēdit docere
quō adq̄rere debeam⁹ hūanā glaz: Sz ex/
plo adq̄redi hūanā glaz docet nos adq̄/
rere celest̄ gloria. Jō etiā hāc ac̄mōnitio
nē euāgelistā parabolā vocat. Circa cui⁹
expositionē notandū p̄ triplices s̄t nuptie
ad q̄s inuitamur. Prime s̄t nuptie cul/
pe. He celebrans inf aiam z diabolū p̄ cō/
sensum petī mortal. Et ad illas nos inui/
tat diabol⁹ p̄ mūciū prae suggestiōis: Sz
nō recubas in p̄mo loco p̄ peti delectatio/
ne: Sz in nouissimo s̄iderando s̄fusionē et/
nā. Grego. Domitanei est q̄d delectat:
Sz eternū q̄d cruciat. Scđe s̄t nuptie grē
sz vniō aie cū deo. Ad has inuitamur p̄
scripturas p̄dicatiōes: z inspiratiōes: sed
nō discubas in p̄mo loco. i. noli extollī de
grā tibi collata. Greg. De medicina vene
nū facit q̄ de grā supbit. Tertiū s̄t nuptie
gle. Ad has vocat⁹ lucifer recumbere vo
luit in p̄mo loco. Elsa. xiiij. In celū cōscē/
dam Tē: Jō cecidit. vt habet ibidē. Sic z
q̄ p̄matū ambit. Ber. Ambi p̄matū: pos/
site archidiaconatū: ascende ad epatū:
ḡdatim ascēdes: verūt̄ v̄s⁹ ad inferni no
uissima descēdes. **T**ertio ponit⁹ eq̄tas
z. q̄ ois q̄ se exalteat hūiliabif sponte vel
coacte: die v̄l in futuro. Et q̄ se hūiliat yo

lūtarie exalteabis. Cyrill⁹. Hoc dī fīm. dī
q̄ plures ɔcupisētes honores p̄sequi
tur. Alij xo se hūiliates inglo:ij remanet
Chr̄yo. Ne t̄meas honore tuo destrucio
si hūiliaveris teip̄m. Ita em magis extol
liſ glia tua: ita maior efficis. Hec ē regni
ianua. Si voluerim⁹ magni apparere nō
erim⁹ magni sz z alijs dehonorableis
Exēplū habem⁹ i sathana. Elsa. xiiij. In
nabuchod. Dāni. iiiij. Et i baldab. Dāni.
v. Et in subbissimo antioch. ii. Bach.
ix̄ Et in mult̄ alijs q̄ p̄p̄ suā supbia deie
cti sūt. Ps. Deiecasti eos dū alleuar. x̄.
Erit⁹ ar. Aud. zē. Lauete ḡa sup/
bia ne cū supbis deh̄ciamini. Nota/
te q̄d dī. xxviij. dis. c. Plimos. in fine. Er/
empla alioz nos cauere p̄monēt in futurū
Et sic dī. ff. locati. Si q̄s domū. h. i. Pre/
uidere dīq̄s q̄d cōtingere p̄t. Notate: si
essent due v̄s vna circa cacumen mōtis:
alia in valle plana z vidisses incedētes p̄
alta viā: turpiter corrientes. Alios aut
q̄ tēdebāt faciliter r̄secure p̄uenētes: quā
pot⁹ illaz v̄la p̄ eligeres. Nō dubito q̄n
securiore. Expone z applica ad viā supbie
z hūilitatis notādo illud Grego. Sūidēt
issimū signū reproboz ē supbia: electorū
autem hūilitas.

Dōnica. xvij. Ser. i.

Zod est.

q̄ mādatū magnum in lege
Dāth. xxi. Gr̄as ago
deo meo ip̄. p̄ oibz vob̄ in grā dei: q̄ data ē
vob̄ in ch̄ro iefu. j. Lop. j. Magna q̄ppe
sūt oia legis mādata: q̄ a mag. l. a dō sūt
data. Deut. vij. Hec sūt p̄ceptra q̄ manda
uit dñs de⁹ v̄. Et p̄p̄ magnū finē data
sūt: q̄ obfuantib. b̄ndictio. p̄mittit: trans/
gressorib. vero maledictio. Deut. xj. En/
p̄pone vobis hodie b̄ndictioez z maledi/
ctionē zē. Itē magna sūt z rationabilissi/
ma Ro. viij. Lex quidē sancta z mandatū
sanctū iustū z bonū. Apparet ergo prece/
ptoz magnitudo. Tū ex p̄ceptoria aucto/
ritate: tū ex finis sublimitate: tū ex māda/
toz q̄litate. Multū ḡ conandū est ad eoz
obseruantā. Et p̄ beati sunt: quibus est
data gratia obseruandi. Propterea p̄au/
rr s̄

Dñica. XVIII. post Trinitatis

lus scribens ad corinthios obseruatores debis. Sz vñ tot mala nisi qz nō p̄siderat: nec auctoritatē p̄cipietis: neqz finez mādatoz: neqz eoz substātiā: ḥ dicitū sā

Primū: est gratia p̄actio. Gratias ago deo meo.

Scđm: gratiarū actiōis continuatio: sg.

Tertiu: est huius cōtinuatiōis ratio: in gratia dei. zc.

Helx̄ oib⁹. ps. Bñdicam dñm in omni t̄p̄e semper laus eius in ore meo.

Quod. zc.

Prim⁹ ar. An liber⁹ arbitriū sine grā possit dñi implere mādata: Vide fer-

mone scđo dñice, xiiij. post trinit. **P**ro

fūdamēto aut̄ nota: qz bñz male operari

est in peccate hoīs. Arist. ix. ethi. In nobis

est x̄tus: s̄līr aut̄ z malicia. Sicut enim ope-

rari bonū est in nobis: est ita z nō operari

Et quēadmodū etiam non op̄ari malū

est in nobis: s̄līr op̄ari. Propterea bñ dic̄

Alanus in p̄herbijs. Cur pp̄ caput en-

se secas: Cur sponte catenas demonis

incurris. Quia iussa subis: Lūz ergo bñ

operari p̄sistat in adimpleteō vinoz mā-

datoz ideo q̄rl̄. An p̄ liber⁹ arbitriū. zc.

Dic̄n. vrs. Ex q̄ clude q̄ nulla erit ex-
cusatio si dina trasgrediamur mādata. **J**o-

bñ notandū est illud. Deut. vij. Erūt ver-

ba hēc q̄ ego p̄cipio tibi hodie i corde tuo

z narrabis ea filijs tuis z meditaberis se-

dens i domo tua z ambulās in itinere z

dormiens atqz p̄surgēs. i. vadēs ad dor-
miendū z alecto p̄surgēs. Seq̄. Et ligā-

bis ea q̄slī signū i manu tua: erūt q̄ an ocu-

los tuos. zc. Nec innigerito: qz vt h̄ Esa.

xxv. Hec est via ambulate in ea: z neqz ad

p̄extram neqz ad sinistrā declinetis. Sūt

itaqz mādata tripl̄ obseruanda. **P**rimo

corde p̄ iugē meditationē. iō. **O**t Erūt in

corde tuo. Prouerh. vii. Fili: scribe verba

mea in tabula cordis tui. **S**cđo in ore

per frequentē locutionē. iō dicit. Et nar-
rabis ea filijs tuis zc. Joscue. i. Nō recep-
dat volumē legis ab ore tuo. **L**ertio in

manib⁹ q̄ op̄is executionē: iō dicit. Ligā-

bis ea in manib⁹ tuis zc. Deut. vij. Audi

Israēl: z obserua vt facias q̄ precepit tibi

deus vt bene sit tibi. **O** de. Et sum mā-

datoz tuoz trasgressores: multo certe plu-

res q̄ obseruatorēs. Fac q̄ inuenctias cō-

tras singuloz mādatoz z trasgressioz: yepi-

rant: nec auctoritatē p̄cipietis: neqz finez

mādatoz: neqz eo p̄ substātiā: ḥ dicitū sā

h̄l̄tis. Eccl. vij. Que tibi p̄cepit de: cogi-

ta sp. **F**igura. Lenit. xj. Bial qd nō ru-

minabat imūdi erat: nec deo erat imolā

dū siue offerendū. Sic z illi q̄ mādata b̄l

nō rumināt: imūdi sūt: z a deo reprobādī.

ps. Daledicti q̄ declināt a mādatā ruis.

Ecūd⁹ ar. In euāg. dñs oīdit qd ē

mandatū magnū in lege. Licet ei ex

parte p̄cipietis aut̄ finis nō sit alterū alte-

ro maius: bene tñ fīm diuersitatē materie

In toto aut̄ euāgeliō tria sunt confide-

randā. **P**rimū: est phariseorum maliciosa in-

terrogatio. **S**cđm: est salvatoris ḡroza r̄fūsio.

Tertiu: ip̄o z ch̄o p̄nuosa cōfūtatio.

In h̄ sermonē dicēdū de p̄mo qz accesser-

rūt ad iesum zc. vsc̄ ibi in lege. Ubi ap̄

parer m̄plex malicia.

Prima est malicia cōuentiōis.

Scđa est malicia interrogatiōis.

Tertia est malicia tētatiōis.

Prima est zc. qz maliciose p̄uererūt z ac-

cesserūt ad iesum. Ch̄ysoſt. P̄uererūt

vt multitudine vincerēt; q̄ rōib⁹ ligare

nō poterāt. A p̄tate se nudos p̄fessi sunt:

q̄ se multitudine armauerūt. Dicēbat em̄

apud se: vn̄ loq̄ p̄ oib⁹: z s̄q̄dem vicerit:

oēs vīcisse videamur: si aut̄ vīct⁹ fuerit:

vel solus videaf p̄fusus. O pharisei q̄ oia

facit: pp̄ hoīs z cogitat̄s. Primū q̄dez

venientes cūnoꝝ p̄incēdi est: z vn̄: n̄ pos-

sito q̄ in vīno vīcto nō oēs intelligūt vīos

oēs vīctos eē: inūqd p̄scētis vīre lēntūt se

ee p̄fulas. Lenis em̄ est p̄solatio q̄ in seb̄

ip̄o p̄fulus est: q̄ ab alijs ignorat. **S**et

cūda ē malicia interrogatiōis: qz vn̄ ex

eis legidoctor inq̄rogauit eum dicens.

Magister qd est mādatū magnū in lege:

Ch̄ysoſt. M̄gr̄ vocat cui nō vīlt ee di-

scipul⁹. De mādatoz maḡ interrogat: qui

nec minimū obfūat. **L**ertia ē malicia.

zc. q̄ interrogauit nō scire desiderās: sed

tētans vt deciperet. Orig. Lētrans dice-
bat: qm̄ nō tāqz ch̄z discipulus p̄ferebat

hāc vīoc. Oēs ḡ q̄ nō discendi causa s̄ ten-

tāndi aliquē doctoz interrogat existimā-

re p̄em̄ illi p̄pharisei fr̄cs. Oēs itaqz qui

maliciose quenamur in aliquo et quod peribis aduersariatores aut fraudulentis utrum ad decimam piendum: fratres sunt phariseorum. Interrogo ergo? igitur nos non retates sed scire desiderantes nedum scientia quod sit intellectus informatius: sed magis affectiois excitatiua quod est nobis praecessa riuit. Nam bene scire et male videntem: nihil aliud est quam seipsum redire. Exemplum habemus in ipsis phariseis quibus oī cebat dominus. Lu. xij. Quod vobis legis peritis quod tulistis clavis scie ipsi non introiit in eos quod introiit pribus. Unde et Lu. xij. dicitur. Seruus scies voluntatem domini sui et non faciens plagis: yapulabit multis.

Erit autem. Aud. 7c. Lauere ne. Et si amiles phariseis quod de mandatis quidem loquuntur non faciebat cum tamen leges scias sine operibus. p. 11. Unde dicit ipatos. Et secundis nuptiis Iohannes. Legibus nostris mores intendimus corrigere. Et. xxiiij. q. v. Prodest. Hoc soli bene agitur ut vita hominum corrigatur. Nam quod yalz alicui a p. p. principescere constitutioes praeceperis et non facere. Applica. Ro. iiij. Non auditores legis iusti sunt: sed factores iustificabuntur.

Domica. xvij. p. tri. Ser. ii.

Quid est. In oī dūites facti est: in illo in oī p. bōz in oī scia sic testimonium chrii confirmatum est in vobis ita ut nihil destitutus in v. g. exspectare. Iesu chrii domini nostri. j. Lox. i. Hoc dixit obseruantibus di mandata. Et sicut ibi tria considerantur. Primum: corinthioz confirmation. In oīibus dūites zc.

Secundum: confirmationis rō. sic testimonium chrii confirmatum est. zc.

Tertium: rōnis confirmationis ita ut nihil zc. Propterea bene dicit p. ps. Brā ges cuius est dominus deus eius p. p. quē elegit in hereditate sibi.

Quod est. zc.
P. Rim. ar. An oīa decalogi obligent ad p. cepta formata. O, sic. Deuter. xvij. Juste quod iustus est exequitur. Extra. Dic bierony. Anathema sit qui deum p. cepisse impossibile. Sed non est in prate p. cōris iforū mare oīa sua. Rūsideret Bos. in. iij. disti. xxvij. Oīa formata p. nō dicit dupliciter. Quo modo p. exclusionē deformitatis p. cti.

Et h. mō p. cepta obligat ad oīa formata quod obligat ad vitanda peccata mortalia.

H. mō p. positionē dignitatis meriti. Et sic accipiuntur p. p. Et tunc distinguendus est quod quādā est obligatio absoluta ita quod si non faciat: omissionis reatu incurrit. Alio est conditionalis vice si vult bene p. misum. Et h. mō mādata obligat ad oīa formata. Si autem loquamur de obligatione absoluta h. p. est dupliciter. Aut loquendo de mādata in vnu collectis reductis vice ad duo mādatas charitatis: et sic obligat ad op. formatus. Ut in se: si h. h. h. possit in illud exercitari vel in p. parato et ami. Teneat enim h. q. plere mādata decalogi: ut p. h. p. pareat iohannes cuī g. Aut loquendo de quibz mādato singularitate et p. se: et sic non obligante ad opera formata. Ad illud autem quod obiectis dicendum quod quādā est modus iusticie quod facit opus meritorium. Alio est quod excludit deordinationē intentionis. Et hic est in p. ceptoriō aut prius. Hec B. d. Pro fūd. Multus est attendendū ad dei mādata cuī tria de legibus humanis dicat. Juvenalis. Respice quod moneant leges: quod curia manderet: premia quanta bonos maneat quod fulmine iusto. Et tixtus et capitulo ruerint dānante senatu. Ut et Aristo. i. politico p. Sic optimū aiāluz est h. lege fruēs: ita pessimum est a lege iusticia separatus. Sed critur. An mādata legis diuine. zc. Dic rā. ut supra. Ex quod excludit quod non potest esse p. cepti transgressio absque deformitate p. cti: nec tamen erit meritoria ei. impletio absque gratia et charitate. Ideo bene dicit paulus. j. Lox. xij. Si charitatem non habuero nihil sum. Heu heu vbi nūc charitas. Rara certe nūc charitas ad deum: penes nulla ad p. xij. Osee. iiij. Non est maledictum est misericordia: non est scia dei in terra. Iohannes maledictum: in dāciū: homicidiū: furū: et adulteriū: iundauerūt: et sanguis sanguinis nō tetigit. zc. O miseri pensate: et tremenda sit diuine legis transgressio. Figura Erodij. xij. In datione legis coperit auctor tonitrua et voces et tuba terribilitatis sonans: et erat mons totus terribilis adeo ut populus non auderet iuxta stare. ut habet Erodij. l. Hoc enim fuit figura horrois que passuri sunt mandatorū transgressiones in aspectu iudicis. Unde ibidem ait moyses